

Negyedik üzenet

Krisztus reprodukciójává válni és megtapasztalni Krisztust mint a lelkeink Pásztorát

Igeolvasmány: 1Pt 2,21-23. 25; Mt 11,28-30; Fil 1,27; 2,2

I. Krisztusban hívókként Krisztus mint a modellünk reprodukciójává válhatunk – 1Pt 2,21:

- A. Az Úr Jézus életvitele Isten kormányzata alatt egy modell, hogy az Ő nyomdokait kövessük azáltal, hogy az Ő reprodukciójává válunk – 21-23. vers; Ef 4,20-21.
- B. A *modell* [angol; Károli: példa] szóval fordított görög szó az 1Péter 2,21-ben az írástanításban használt mesterpéldányt jelent – egy íráspéldányt, egy „kopírozandó mintát”, hogy azt a diákok a betűk átrajzolásában, kopírozásában, használják, amint azokat rajzolni tanulják:
  1. Az Úr Jézus elénk tette az életét mint egy íráspéldányt, hogy azt az Ő nyomdokainak „átrajzolásával” és követésével lemásoljuk – Mt 11,28-30.
  2. Isten szándéka nem az, hogy a saját erőfeszítésünk által megpróbáljuk utánozni Krisztust; amire szükségünk van, az nem utánzás, hanem reprodukció – Róm 8,29; 2Kor 3,18.
- C. Krisztus reprodukciójává, Krisztus másolataivá, kell válnunk egy az isteni élet gazdagságával velejáró folyamat által; amikor ez a folyamat befejeződik, Krisztus reprodukciójává fogunk válni – Jn 3,15; Ef 3,8.
- D. A fénymásolatok készítését használhatjuk annak a szemléltetésére, hogy Péter mit ért azalatt, hogy Krisztus modell a számunkra.
- E. Ahhoz, hogy Krisztus mint a modellünk reprodukciójává váljunk, meg kell tapasztalnunk Krisztust mint azt a Személyt, aki él bennünk, kiformálódik bennünk, és elkészíti az otthonát a szíveinkben – Gal 2,20; 4,19; Ef 3,16-17:
  1. Az Újtestamentum felfedi, hogy Krisztus mélységesen kapcsolatban van a belső lényünkkel – Gal 1,16; Kol 3,10-11.
  2. A pneumatikus Krisztus – Krisztus mint a megelevenítő Szellem – bennünk él – 1Kor 15,45b; Gal 2,20:
    - a. Isten ökonómiája az, hogy az „én” megfeszítették Krisztus halálában, és hogy Krisztus bennünk él az Ő feltámadásában – Jn 14,19.
    - b. Egy szellem vagyunk az Úrral, egy életünk van Ővele, és most egy személynek kéne lennünk Ővele – 1Kor 6,17; Kol 3,4; Fil 1,21a.
    - c. Mivel Krisztus bennünk lakozik a Szellemként, hagynunk kell Neki, hogy éljen bennünk – Jn 14,16-19; Gal 2,20.
  3. Krisztus kiformálódása bennünk Krisztus teljes felnövekedését jelenti bennünk – 4,19 [Csia]:
    - a. Krisztus belénk született akkor, amikor megtértünk, és elkezdtünk hinni Őbenne, majd Ő bennünk él a keresztyén életünk során, és végül kiformálódik bennünk az érettségünkkel – Jn 1,12-13; 3,15; Gal 2,20; 4,19.
    - b. Krisztus kiformálódása bennünk azt jelenti, hogy megengedjük a mindent tartalmazó Szellemnek, hogy elfoglalja a belső lényünk minden részét – azt jelenti, hogy Krisztus teljesen felnő bennünk – Kol 2,19; Ef 4,15-16.
    - c. Krisztus kiformálódása bennünk arra utal, hogy az alkatunkban organikusan felépülünk Krisztussal – Kol 3,10-11.
    - d. A *kiformálódik* szó a Galata 4,19-ben a 2Korinthus 3,18-ban [görög] szereplő *kép* szónak felel meg; Krisztus ki fog formálódni bennünk, hogy kifejezzük Őt a képében.
  4. A Krisztus, aki bennünk él, és aki kiformálódik bennünk, elkészíti az otthonát a szíveinkben – Ef 3,16-17.

5. Amint Krisztus él bennünk, kiformalódik bennünk, és elkészíti az otthonát a szíveinkben, mi Krisztus reprodukciójává válunk Isten testületi kifejeződéséhez – Róm 8,29; 12,4-5; Jel 21,2.

II. Amint Krisztus reprodukciójává válunk, megtapasztalhatjuk és élvezhetjük Krisztust mint a lelkeink Pásztorát – 1Pt 2,25; Mt 11,28-30; Fil 1,27; 2,2:

- A. A lelkeink Pásztoraként a pneumatikus Krisztus felügyeli a belső állapotunkat, gondoskodva a belső lényünk helyzetéről:
  1. Krisztus organikus pásztorlása elsősorban a lelkünknek viseli gondját – Zsolt 23,3.
  2. Krisztus úgy pásztorol minket, hogy gondoskodik a lelkünk jólétéről, és felügyeletet gyakorol a belső lényünk állapota felett – vö. Héb 13,17.
  3. Az effajta pásztorlás egy befelé ható, benső, organikus vigasztalást jelent.
- B. Mivel a lelkünk nagyon bonyolult, szükségünk van arra, hogy Krisztus, aki a megelevenítő Szellem a szellemünkben, pásztoroljon minket a lelkünkben, gondját viselje az értelmünknek, érzelmünknek és akaratunknak, valamint a problémáinknak, szükségleteinknek és sebeinknek – Jn 14,16-17; 1Kor 15,45b; 6,17:
  1. A pneumatikus Pásztorunkként Krisztus a szellemünkön belülről gondoskodik rólunk.
  2. A pásztorló munkája a szellemünktől kezdődik el, és kiterjed a lelkünk minden részére.
  3. A szellemünktől Krisztus a lelkünk összes részét eléri, és gondunkat viseli egy gyengéd, organikus, mindent magába foglaló módon.
- C. A lelkeink Pásztoraként Krisztus visszaállítja a lelkünket – Zsolt 23,3a [angol ford.]:
  1. A lelkünk visszaállítása azt jelenti, hogy felelevenedünk.
  2. A lelkünk visszaállítása megújítást és átformalást is magába foglal – Róm 12,2; 2Kor 3,18.
- D. A lelkeink Pásztoraként az Úr nyugalmat ad a lelkünknek – Mt 11,28-30:
  1. Az Úr azokat, akik igyekeznek betartani a törvényt, vagy erőlködnek, hogy valami munkában sikeresek legyenek, elhívja, hogy jöjjenek Őhöz a nyugalomért – 28. vers.
  2. A nyugalom nemcsak a törvény vagy vallás alatti, vagy bármi munka vagy felelősség alatti gürcolésből és teherből való kiszabadulásra utal, hanem tökéletes békességre és teljes megalégedésre is.
  3. Az Úr igájának fölvétele az Atya akaratának föl vételét jelenti – 12,50.
  4. Az Úr ilyen életet élt – az Ő Atyja akarata szorongatta Őt, és törődött az Atyja akaratával (Jn 4,34; 5,30; 6,38); Ő teljesen megalégedett az Atya akaratával, és nyugalma volt a szívében.
  5. A nyugalom, amelyet úgy találunk, hogy föl vesszük az Úr igáját, és tanulunk Őtőle, belső nyugalom, a lelkeinknek szóló nyugalom – Mt 11,29-30.
- E. Amint az Úr pásztorolja a lelkünket, és visszaállítja a lelkünket, Krisztust nemcsak megtapasztaljuk, hanem élvezzük is Őt – Fil 2,2; 3,1a:
  1. Krisztus megtapasztalása elsősorban a szellemünkben történik, de Krisztus élvezése a lelkünkben – 1,27; 2,2.
  2. Ha probléma van a lelkünkkel, lehet, hogy Krisztus-élvezet nélkül van Krisztus-tapasztalatunk.
  3. Krisztust illetően az ízeletésünk elsősorban a lelkünkkel van; ez az oka annak, hogy szükségünk van arra, hogy az Úr pásztorolja a lelkünk minden részét, különösen az értelmünket, ahhoz, hogy Krisztus-élvezetünk legyen.